

РЕШЕНИЕ

№ 206

гр. Петрич, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: РУМЯНА С. МИТЕВА-НАСЕВА

при участието на секретаря Е. Пашова
като разгледа докладваното от РУМЯНА С. МИТЕВА-НАСЕВА
Административно наказателно дело № 20231230200198 по описа за 2023
година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 53 и следващите ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504439314 на Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „П.“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление : с. М., общ. Р., обл. П., м. З. ***, представлявано от управителя А.И.Й., на основание чл. 187а, ал.2, т.3 вр. ал.3, вр. чл. 179, ал.3б от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение по чл. 102, ал.2 от ЗДвП. Жалбоподателят моли за отмяна на електронния фиш, като счита същия за незаконосъобразен, постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материални закон.

В съдебно заседание същият не се представлява, като от името на процесуален представител е депозирано становище, в което се доразвиват доводи за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш. Претендира сторени разноски за адвокатско възнаграждение.

Въззивната страна – Агенция „Пътна инфраструктура“, гр. С., се

представлява от юрк. Р. с пълномощно по делото, която изразява становище по жалбата и представя писмено становище, в което развива съображения за правилност и законосъобразност на издаденото наказателно постановление, поради което иска да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Териториално отделение – П., към Районна прокуратура – Б., редовно уведомени, не изпращат представител и не заявяват становище по жалбата и наказателното постановление.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и във връзка с направеното оплакване, намира следното от фактическа и правна страна :

Жалбата е подадена в предвидения от закона 14 - дневен срок, предвид което е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

От доказателствата по делото се установява, че на 05.02.2021г. в 04:34 часа, било установено нарушение № BAF5189A9823273DE053041F160AD715, с ППС влекач „Мерцедес Актрос“, с рег. № РВ **** КС, с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, в състав с ремарке, с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, в община П., за движение по път А-3 км 163 + 488, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Посоченото било установено с устройство № 10112, представляващо елемент от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закон за пътищата, намиращо се на път А-3 км 163 + 488. От представеното и публично достъпно Решение № 101/20.02.2020г. на МС за приемане на списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - тол такса се установява, че А-3 - автомагистрала, е част от този списък, а сегмент 1333910902 е с наименование М. - участък 1 и с дължина 3550м. Собственикът, на когото било регистрирано процесното ППС е дружеството - жалбоподател „П. ООД, ЕИК *****.

С оглед направените констатации, бил съставен Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504439314 на Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Агенция „Пътна инфраструктура“ срещу „П.“ ООД за нарушение на чл. 102, ал.2 от Закона за пътищата и на основание чл. 187а, ал.2, т.3 вр. ал.3, вр. чл. 179, ал.3б от Закона за движението по пътищата му била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева.

Тази фактическа обстановка се установява от приложените по административната преписка писмени доказателства, които съдът изцяло кредитира, като служещи за установяване на обективната истина.

При така изложената по делото фактическа обстановка и след обстоен анализ на целокупния писмен доказателствен материал, съдът намира за

безспорно установено извършеното от „П.“ ООД така вменено нарушение, а всички, изложени от жалбоподателя възражения за неоснователни при следните съображения :

Съгласно чл. 102, ал.2 от ЗДвП собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал.1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство.

Правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за установеното нарушение, тъй като обжалваният електронен фиш е съставен на името на собственика на конкретното ППС. Именно към собственика на ППС е адресирана материалната норма по чл. 102, ал. 2, а така също и основанието по 187а, ал.2, т.3 вр. ал.3, вр. чл. 179, ал.3б от Закона за движението по пътищата /собственик – юридическо лице/.

В случая правилно е бил издаден електронен фиш доколкото разпоредбата на чл. 189ж, ал.7 от ЗДвП, който освен за нарушения по чл. 179, ал. 3, предвижда издаване на електронен фиш и за нарушението по чл. 179, ал.3б от ЗДвП, каквото е настоящото. Съгласно чл. 189ж от ЗДвП електронният фиш съдържа данни за : мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал.2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“. Обжалваният електронен фиш съдържа предвидените в цитираната разпоредба реквизити, в съответствие е с издадения образец. По казуса всички законоустановени реквизити, каквито цитираната норма изисква са безспорно описани. Обжалваният електронен фиш е пределно ясен, както по отношение на субекта на нарушението, така и по отношение на изпълнителното деяние, с описание – точно, пълно и ясно, от което наказаното лице да разбере за какво е ангажирана отговорността му. В санкционния акт са описани всички данни за ППС, с оглед целите на настоящото производство и охраняване правото на защита на жалбоподателя – рег. номер на товарния автомобил, марка и модел, неговият собственик, общият брой на осите и общата технически допустима максимална маса. Представено е в преписката и статично изображение във вид на снимков материал на въпросното ремарке. Доказано е и че процесното ППС попада в категорията пътни превозни средства, за чието движение по платената пътна мрежа се заплаща тол такса.

Съдът не споделя възраженията на жалбоподателя, че липсата на установена дата на съставяне на електронния фиш, води до нарушение на

разпоредбата на чл. 34, ал.3 от ЗАНН. Както бе посочено по – горе, оспорваният електронен фиш съдържа всички предвидени реквизити в разпоредбата на чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП. Посочената разпоредба въвежда специален ред и реквизити на санкционния акт, поради което настоящата инстанция намира, че възраженията за нарушаване на реда за издаването му са неотносими. В тази разпоредба са изброени изчерпателно реквизитите на електронния фиш и сред тях не фигурира „дата на съставяне на фиша“ (за разлика от чл. 42, т.2 от ЗАНН, който въвежда такъв реквизит на АУАН). Ето защо липсата на дата на съставяне на електронния фиш не може да се възприеме като съществено процесуално нарушение. В тази връзка следва да бъде отбелязано, че съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014г. по т. д. № 1/2013 г. на ВАС електронният фиш се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. Изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш и са свързани само и единствено с производството по издаване на НП, започващо със съставянето на АУАН. Именно от спецификата на електронния фиш се изхожда и при преценката относно приложимостта на сроковете по чл. 34 от ЗАНН в производството по издаване и обжалване на електронни фишове. В този смисъл в настоящия случай е неприложима разпоредбата на ЗАНН, съгласно която образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. Доколкото ЗАНН не предвижда изрична регламентация на института на давност за погасяване на административнонаказателното преследване в производството по издаване и обжалване на електронните фишове намират приложение текстовете на чл. 80 и чл. 81 от НК. Съгласно чл. 80, ал.1, т.5 от НК обикновената давност е три години, а абсолютната - четири години и половина. В конкретния случай, деянието е извършено на 05.02.2021 г., електронният фиш е получен на 27.02.2023г., поради което няма допуснато съществено процесуално нарушение, твърдяно от жалбоподателя, както и не са налице предпоставките на чл. 81, ал.3, във вр. чл. 80, ал.1, т.5 от НК.

Създаденият доклад по чл. 167а, ал.3 от ЗДвП със статично изображение към него, има доказателствена сила, което не беше оборена в хода на производството. От приложеното към административната преписка становище на информационния отдел се установява, че за датата на нарушението за ППС няма получени тол декларации; няма получени маршрутни карти за ППС и няма получена и платена тол декларация за сегмента на рамката когато е отчетено нарушението.

Застъпеното в жалбата оплакване относно компетентността на органа, издал електронния фиш не намира опора в действащата нормативна уредба, доколкото разпоредбата на чл. 10, ал.10 от Закона за пътищата установява, че Агенция „Пътна инфраструктура“ осъществява правомощията на държавата

във връзка със събирането на пътните такси, както и дейността по практическото прилагане, въвеждането, функционирането и контрола на системата за събиране на пътните такси. Съответно разпоредбата на чл. 167а, ал.2, т.8 от ЗДвП предоставя правомощието на Агенция „Пътна инфраструктура“ при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал.1 от Закона за пътищата, да съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал.3-3в от ЗДвП. В този смисъл процесният електронен фиш е издаден от компетентен орган.

На следващо място, неоснователно се явява и възражението, че нарушението се установява от технически уред, който не е сертифицирано. В случая заснемането е извършено с камера, която не попада в обхвата на Закона за измерванията, доколкото същата функционира чрез визуално разпознаване на дигитални образи, цифри и букви и не извършва измерване, поради което и не е включена в приложното поле на Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол.

На основание чл. 189е, ал.8 от ЗДвП, отразените в справката от електронната система данни се считат за доказателства за липса или наличие на деклариран тол данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси, като на основание чл. 189е, ал.9 от ЗДвП справката има доказателствена сила за отразените в нея обстоятелства, доколкото не бъде доказано противното. С оглед липсата на предоставени каквито и да е доказателства за платени такси за извършеното движение на ППС, с рег. № РВ **** КС за дата 05.02.2021г. за процесния участък, презумпцията на 189е, ал.9 от ЗДвП не беше оборена.

Не може да бъде споделен доводът на жалбоподателя за липса на отговорност и неприложимост на чл. 102, ал.2 от ЗДвП, доколкото е налице техническа неизправност на бордовото устройство в процесното ППС, както и техническа неизправност на устройство с № 10112, представляващо елемент от системата за събиране на пътни такси. В процесния случай, жалбоподателят е избрал да заплаща пътна такса, като декларира данни за движението на своето превозно средство чрез бордово устройство. При този вид таксуване посоченото устройство изпраща данни на база GPS координати от движението на ППС, чийто обмен се осъществява чрез спътници, а не чрез стационарните устройства на Агенция „Пътна инфраструктура“. Стационарните контролни точки, чрез които се установяват нарушенията /в случая устройство с № 10112 заснемат номера на ППС, който се сравнява със списъците за ППС, заплатили пътна такса, респ. декларира използван маршрут. В случай, когато не се установи заплащане на дължима такса, системата генерира доказателствен запис по смисъла на чл. 167а, ал.3 от ЗДвП. В конкретния случай, видно от доклада от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 167а, ал.3 от ЗДвП за установени нарушения по чл. 179, ал. 3-3в и снимковия материал, на 05.02.2021 г. в 04:34ч., ППС влекач с рег. РВ **** КС, се е движил по път А-3 км 163+488, с посока

нарастващ километър (включен в обхвата на платената пътна мрежа), без да е заплатена дължимата пътна (тол) такса за него, съгласно чл. 10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата. На следващо място, съдът счита, че възражения, осланящи се на гражданскоправните взаимоотношения на жалбоподателя по заключения от него тристранен договор, не могат да бъдат кредитирани. Както бе посочено по – горе, избора на начина, по който да се установи размера и да се заплати пътната такса, е оставен в оперативната самостоятелност на собственика на ППС, а това съответно се отнася и до избора на доставчик на деклариращи данни. Предвид последното, съдът счита, че обсъждането на отговорността по договорни отношения с трети страни, касаещи изправността на бордовото устройство, разположено в процесното ППС не е предмет на настоящото производство, както и не могат да бъдат взети предвид договорно поетите задължения и уговорки между страните. Именно затова е ангажирана и отговорността на дружеството жалбоподател. По аргумент на чл. 102, ал.2 от ЗДвП отговорността за това дали бордовото устройство е декларирало данни, е на собственика, защото това е начина на „установяване на размера“ на тол таксата.

Нарушението е осъществено от обективна страна от жалбоподателя, като въпросът за вината не се обсъжда, предвид обстоятелството, че субектът на нарушението е юридическо лице.

Ето защо напълно основателно е ангажирана отговорността на „П.“ ООД за извършеното от него нарушение по чл. 102, ал.2 от ЗДвП. Правилно е приложена съответната на нарушението санкционна разпоредба – чл. 187а, ал.2, т.3, вр. ал.3, вр. чл. 179, ал.3б от ЗДвП и е наложена имуществена санкция в размер от 2500 лева, който е фиксиран от законодателя и не подлежи на ревизиране от страна на съда.

В случая не са налице обстоятелства, които да обосновават извода за пониска степен на обществена опасност на деянието, което не се отличава съществено от обичайните случаи на административни нарушения от същия вид и не би било предпоставка за приложение на чл. 28 ЗАНН по смисъла на §1, т.4 от ДР на ЗАНН.

Предвид изложеното, съдът намира, че обжалваният електронен фиш следва да се потвърди като правилен и законосъобразен.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. В конкретния случай, с оглед изхода на правния спор и осъществената защита, разноси се дължат в полза на административнонаказващия орган, чийто представител своевременно е поискал присъждането им. Предвид изхода от спора и изрично направеното искане, на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН вр. чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ /ЗЗП/ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правна помощ, в полза на Агенция „Пътна инфраструктура“ следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение

в размер на 100.00 лева. Размерът е съобразен с вида и количеството на извършената дейност, на основание чл. 37 от ЗПП.

С оглед потвърждаването на обжалвания електронния фиш, неоснователно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото за адвокатски хонорар.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал.1, вр. ал.2, т.5, вр. ал.9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал.1 от Закона за пътищата № 8504439314 на Министерство на регионалното развитие и благоустройството, Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на „П.“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление : с. М., общ. Р., обл. П., м. З. ***, представлявано от управителя А. И. Й., на основание чл. 187а, ал.2, т.3 вр. ал.3, вр. чл. 179, ал.3б от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева за нарушение по чл. 102, ал.2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА „П. ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление : с. М., общ. Р., обл. П., м. З. ***, представлявано от управителя А.И.Й., да **ЗАПЛАТИ** на Агенция „Пътна инфраструктура“ сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноските по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Административен съд - Б. по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____